

Udenrigsministeriet
 Juridisk Tjeneste, EU-retskontoret
 Asiatisk Plads 2 – 1448 København K
 Tlf.: 33 92 03 24 Fax: 33 92 03 03

JTEU j.nr. 2015 - 30240
 3. juli 2020

Liste over judicielle aktiviteter i sager af dansk interesse

Til orientering fremsendes nedenstående liste over EU-Domstolens aktiviteter i de kommende tre uger i retssager, som har den danske regerings interesse. For så vidt angår sager, hvor der er nedsat procesdelegation, indeholder listen oplysninger om tidspunktet for mundtlig forhandling, fremsættelse af generaladvokatens forslag til afgørelse (GA) og afsigelse af dom. I sager, der i øvrigt følges af den danske regering, oplyses der om tidspunkt for generaladvokatens forslag til afgørelse og afsigelse af dom. Generaladvokatens udtalelser og EU-Domstolens domme offentliggøres på EU-Domstolens hjemmeside (<http://curia.europa.eu/>) på selve datoen for fremsættelse eller afsigelse.

Der tages forbehold for, at listen er udarbejdet på baggrund af EU-Domstolens retslistes, og at EU-Domstolen med kort varsel kan foretage ændringer i egne retslistes.

Liste over sager, hvor der nedsat procesdelegation:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Deltager i PD	Proces-skridt	Dato
C-389/19 P	Kommissionen mod Sverige (appel af sag T-837/16) <u>Emne:</u> REACH-forordningen (blykromater/særlige problematiske stoffer) <u>Påstande:</u> - upphæver den dom som meddelades av tribunalen (femte afdelningen) den 7 mars 2019, och som delgavs Europeiska kommissionen den 8 mars 2019, i mål T-837/16, Konungariket Sverige mot Europeiska kommissionen, ogillar talan i första instans samtförpliktat Konungariket Sverige att ersätta rättegångskostnaderna, eller, alternativt, - återförvisar målet till tribunalen för förnyad prövning och låter beslutet omrättegångskostnader för förfarandet i första instans och för överklagandet anstå; och - beslutar att verkningarna av det omtvistade beslutet ska bestå.	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Miljøstyrelsen	Mundtlig forhandling	07.07.20
C-336/19	Centraal Israëlitisch Consistorie van België e.a. <u>Emne:</u> Dyrevelfærd (rituel slagtning) <u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i Rådets forordning nr. 99/2009 af 24. september 2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet fortolkes således, at medlemsstaterne, som en undtagelse fra den i denne forordnings artikel 4, stk. 4, fastsatte bestemmelse	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet Fødevarestyrelsen	Mundtlig forhandling	08.07.20

	<p>og med henblik på at øge dyrevelfærden, kan udstede forskrifter som de i decreet van het Vlaamse Gewest van 7 juli 2017 »houdende wijziging van de wet van 14 augustus 1986 betreffende de bescherming en het welzijn der dieren, wat de toegelaten methodes voor het slachten van dieren betreft« (regionen Flanderns dekret af 7.7.2017 »om ændring af lov af 14.8.1986 om beskyttelse af dyrevelfærden hvad angår tilladte metoder til slagtning af dyr«) omhandlede, idet disse forskrifter dels indeholder et forbud mod slagtning af dyr uden bedøvelse, der også gælder for rituelle slagtninger, dels fastsætter en alternativ bedøvelsesmetode for rituelle slagtninger baseret på en reversibel bedøvelse, der ikke må føre til dyrets død?</p> <p>2. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 10, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p> <p>3. Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er fornævnte forordnings artikel 26, stk. 2, første afsnit, litra c), sammenholdt med denne forordnings artikel 4, stk. 4, i den i første spørgsmål anførte fortolkning da i strid med artikel 20, 21 og 22 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder derved, at aflivning af dyr efter særlige metoder, der er foreskrevet ved religiøse ritualer, kun må foretages i henhold til en betinget undtagelse fra pligten til at bedøve dyret (artikel 4, stk. 4, jf. artikel 26, stk. 2), mens der for aflivning af dyr under jagt, sportsfiskeri og i forbindelse med kulturelle sportsarrangementer af de grunde, der er nævnt i betragtningerne til forordningen, gælder forskrifter, hvorefter disse aktiviteter ikke falder under forordningens anvendelsesområde og derfor heller ikke er omfattet af pligten til forudgående bedøvelse ved aflivning (artikel 1, stk. 1, andet afsnit, og stk. 3)?</p>			
C-667/19	<p>A.M. (mærkning af kosmetik) <u>Emne:</u> Krav til mærkning af kosmetiske produkter.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> 1. Skal artikel 19, stk. 1, litra f), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om kosmetiske produkter, for så vidt som det heri bestemmes, at der på beholderen og emballagen for kosmetiske produkter med uudslettelige, letlæselige og synlige bogstaver skal være anført oplysninger om det kosmetiske produkts funktioner, medmindre dette fremgår af dets præsentation, forstås således, at bestemmelsen omfatter oplysninger om et kosmetisk produkts grundlæggende funktioner som omhandlet i forordningens artikel 2, stk. 1, litra a), dvs. rensning (holde rent), pleje og beskyttelse (holde i god stand), duft og forskønnelse (ændre udseende), eller skal der anføres mere specifikke funktioner, der gør det muligt at identificere et kosmetisk produkts egenskaber?</p> <p>2. Skal artikel 19, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009 af 30. november 2009 om</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Miljø- og Fødevareministeriet	GA	09.07.20

	kosmetiske produkter og 46. betragtning til denne forordning fortolkes således, at den information, hvortil der henvises i artikel 19, stk. 1, litra d), g) og f), dvs. forsigtighedsregler, bestanddele og funktion, kan fremgå af et firmakatalog, der også omhandler andre produkter, idet der på emballagen er anbragt det i punkt 1 i bilag VII nævnte symbol?			
C-505/19	<p>Bundesrepublik Deutschland</p> <p><u>Emne:</u> Princippet om forbud mod dobbeltstraf og reglerne om databeskyttelse på området for Interpols arbejde.</p> <p><u>Spørgsmål:</u> a) Skal Schengenkonventionens artikel 54, sammenholdt med artikel 50 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«), fortolkes således, at allerede indledningen af en straffesag i alle lande omfattet af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne i Beneluxstaterne, i Forbundsrepublikken Tyskland og i Frankrig omhandlende den skridtvise afvikling af kontrollen ved de fælles grænser (Schengenreglerne, jf. artikel 1, stk. 2, i Rådets afgørelse af 20.5.1999, 1999/435/EF, EUT L 239 af 22.9.2000, s. 13) på grund af den samme lovovertrædelse er udelukket, når en tysk anklagemyndighed indstiller en indledt straffesag, efter at den sigtede har opfyldt bestemte vilkår, herunder navnlig har betalt et bestemt af anklagemyndigheden fastsat pengebeløb? [...] f) Må medlemsstaterne kun behandle oplysninger, som indgår i en til Den Internationale Kriminalpolitiorganisation – Interpol – af tredjelande indgivet efterlysning (»Red Notice«), hvis et tredjeland med efterlysningen formidler en anholdelses- og udleveringsanmodning og samtidig fremsætter en anholdelses-anmodning, der ikke strider mod EU-retten, herunder navnlig forbuddet mod dobbeltstraf?</p>	<p>Udenrigsministeriet Justitsministeriet</p> <p>Til orientering:</p> <p>Udlændinge- og Integrationsministeriet Forsvarsministeriet Justitsministeriet</p>	MF	14.07.20

Liste over sager, der i øvrigt følges af den danske regering:

Sagsnr.	Titel og kort sagsresumé	Interessant	Proces skridt	Dato
T-332/15	<p>Ocean Capital Administration m.fl. mod Rådet</p> <p>Påstande: Det fastslås, at såvel Rådets afgørelse 2013/497/FUSP af 10. oktober 2013 om ændring af afgørelse 2010/413/FUSP som Rådets forordning (EU) nr. 971/2013 af 10. oktober 2013 om ændring af forordning (EU) nr. 267/2012 (EUT L 272, s. 1) om restriktive foranstaltninger over for Iran ikke finder anvendelse, idet de er ulovlige. Rådets afgørelse (FUSP) 2015/556 af 7. april 2015 om ændring af [Rådets] afgørelse 2010/413/FUSP (EUT L 92, s. 101) og Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 2015/549 af 7. april 2015 om gennemførelse af forordning (EU) nr. 267/2012 (EUT L</p>	Udenrigsministeriet	Dom	08.07.20

	92, s. 12) om restriktive foranstaltninger over for Iran annulleres, for så vidt som de finder anvendelse på sagsøgerne. Rådet tilpligtes at betale sagsøgernes omkostninger.			
T-429/18	BRF og SHB Comercio e Industria de Alimentos mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700 (1) annulleres. — Subsidiært annulleres Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700, i det omfang den fjerner de driftssteder tilhørende BRF SA og SHB Comercio e Industria de Alimentos SA, der er identificeret i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700, fra de lister, der er opført i bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2018/700. — Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i henhold til procesreglementets artikel 134.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	08.07.20
T-38/19	Portugal mod Kommissionen Påstande: — Kommissionens afgørelse C(2018) 7424 af 16. november 2018, som blev meddelt den 19. november 2018, om udelukkelse fra finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) annulleres, for så vidt som den fra EU-finansiering udelukker et beløb på 8 703 417,29 EUR vedrørende udgifter anmeldt af Den Portugisiske Republik i forbindelse med krydsoverensstemmelse for regnskabsårene 2014-2016. — Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	08.07.20
T-186/19	Zubedi mod Rådet Påstande: — Rådets gennemførelsesafgørelse (FUSP) 2019/87 af 21. januar 2019 og Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2019/85 af 21. januar 2019 annulleres, for så vidt som de vedrører sagsøgeren. — Rådet tilpligtes at betale sagsomkostningerne.	Udenrigsministeriet	Dom	08.07.20
C-673/18	Santen 1 - Skal begrebet en anden anvendelse som omhandlet i EU-Domstolens dom af 19. juli 2012, Neurim, C-130/11 fortolkes strengt, dvs.: - begrænses alene til det tilfælde, hvor et produkt successivt er godkendt som veterinærmedicinsk og humanmedicinsk lægemiddel, - eller vedrøre en indikation, der henhører under et nyt behandlingsområde i form af et nyt lægefagligt specialeområde i forhold til den tidligere markedsføringstilladelse, eller et lægemiddel, i hvilket det aktive stof har en anden funktion end den, det har i det lægemiddel, der var genstand for den første markedsføringstilladelse, - eller mere generelt vurderes i henhold til strengere kriterier end dem, der har ligget til grund for vurderingen af opfindelsens patenterbarhed, henset til målene med forordning (EF) nr. 469/2009, der har til formål at indføre et afbalanceret system, der tager hensyn til samtlige interesser, herunder folkesundheden, eller skal det tværtimod fortolkes bredt, dvs. således at det ikke blot omfatter forskellige terapeutiske indikationer og forskellige sygdomme, men også forskellige sammensætninger, doseringer og/eller indgivelsesmåder? 2 - Indebærer udtrykket en anvendelse falder inden for beskyttelsen af [...]grundpatent[et] i henhold til EU-Domstolens	Patent- og Varemærkestyrelsen	Dom	08.07.20

	dom af 19. juli 2012, Neurim, C- 130/11, at rækkevidden af grundpatentet skal stemme overens med rækkevidden af den påberåbte markedsføringstilladelse og dermed skal være begrænset til den nye lægefaglige anvendelse, der svarer til den terapeutiske indikation for den pågældende markedsføringstilladelse?			
C-76/19	<p>Direktor na Teritorialna direktsiya Yugozapadna Agentsiya „Mitnitsi“</p> <p>1. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den i sig selv danner grundlag for, at toldværdien justeres således, at royalties og licensafgifter lægges til den pris, der faktisk er betalt eller skal betales for de indførte varer, uanset bestemmelsen i artikel 157 i forordning nr. 2454/93?</p> <p>2. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den for så vidt angår justeringen af toldværdien regulerer to forskellige situationer: for det første den situation, at royalties og licensafgifter, som i det foreliggende tilfælde, til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen, og for det andet den situation, at royalties og licensafgifter vedrører arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen?</p> <p>3. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den for så vidt angår justeringen af toldværdien regulerer tre situationer: for det første den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen; for det andet den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen; for det tredje den situation, at royalties og licensafgifter til dels vedrører de indførte varer, til dels andre bestanddele, der tilsættes varerne efter indførslen, eller arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen?</p> <p>4. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at en justering af toldværdien altid er lovlig, såfremt det er godtgjort, at de betalte royalties og licensafgifter vedrører arbejds- eller tjenesteydelser præsteret efter indførslen af de varer, som skal værdiansættes, hvilket i det konkrete tilfælde er de varer, som er stillet til rådighed for det bulgarske selskab af det amerikanske selskab (og som har tilknytning til fremstillingen og håndteringen), uafhængigt af, om betingelserne for en justering i henhold til artikel 157 i forordning nr. 2454/93 er opfyldt?</p> <p>5. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den udgør et særtilfælde af toldværdijusteringen i henhold til bestemmelsen i artikel 157 i forordning nr. 2454/93 og under de deri nævnte betingelser, idet særkendet udelukkende består i, at royalties og licensafgifter kun til dels vedrører de varer, der skal værdiansættes, således at disse royalties og licensafgifter skal fordeles på passende måde?</p> <p>6. Skal artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 fortolkes således, at den også finder anvendelse, såfremt køberen betaler et vederlag eller royalties og licensafgifter til tredjemand?</p> <p>7. Skal retten, såfremt begge forudgående spørgsmål besvares bekræftende, ved den passende fordeling af royalties og licensafgifter som omhandlet i artikel 158, stk. 3, i forordning nr. 245[4]/93 undersøge, om begge de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser er opfyldt, nemlig om betaling af royalties og licensafgifter, også til dels, vedrører de indførte varer og udgør en betingelse for salget af disse varer, og skal der i</p>	Toldstyrelsen	Dom	09.07.20

	<p>bekræftende fald ved denne undersøgelse tages hensyn til bestemmelsen i artikel 160, hvorefter de i artikel 157, stk. 2, fastsatte betingelser betragtes som opfyldt, såfremt sælgeren eller en af ham afhængigperson kræver, at køberen erlægger sådan betaling?</p> <p>8. Finder artikel 160 i forordning nr. 2454/93 kun anvendelse på den grundlæggende bestemmelse i artikel 157 i forordning nr. 2454/93, såfremt royalties og licensafgifter skal betales til tredjemand og udelukkende vedrører den vare, der skal værdiansættes, eller finder den også anvendelse i de tilfælde, hvor royalties og licensafgifter kun til dels vedrører den indførte vare?</p> <p>9. Skal artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at begrebet »indbyrdes afhængighed« mellem licensgiveren og sælgeren omfatter de tilfælde, hvor licensgiveren er afhængig af køberen, fordi licensgiveren fører et direkte tilsyn med køberen, som er mere omfattende end en kvalitetskontrol, eller skal den fortolkes således, at den nævnte indbyrdes afhængighed mellem licensgiveren og køberen ikke er tilstrækkelig til, at det kan antages, at der gælder en (indirekte) indbyrdes afhængighed mellem licensgiveren og sælgeren, særligt når sidstnævnte bestrider, at priserne for køberens ordrer på de indførte varer afhænger af betalingen af royalties og licensafgifter, og ligeledes bestrider, at licensgiveren er i stand til forretningsmæssigt at kontrollere eller begrænse dennes aktiviteter?</p> <p>10. Skal artikel 160 i forordning nr. 2454/93 fortolkes således, at en justering af toldværdien kun er lovlig, såfremt begge de i artikel 157 i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelser er opfyldt, nemlig at de royalties og licensafgifter, der betales til tredjemand, vedrører de varer, som skal værdiansættes, og udgør en betingelse for salget af disse varer, og såfremt en yderligere betingelse om, at sælgeren eller en af ham afhængig person kræver, at køberen betaler royalties og licensafgifter, er opfyldt? 11. Skal den i artikel 157, stk. 2, første led, i forordning nr. 2454/93 fastsatte betingelse om, at royalties og licensafgifter vedrører de varer, som skal værdiansættes, betragtes som opfyldt, når det som i det foreliggende tilfælde gælder, at royalties og licensafgifter indirekte vedrører de indførte varer, såfremt de varer, som skal værdiansættes, er bestanddele i det licenserede slutprodukt?</p>			
C-86/19	<p>SL</p> <p>1.– Når en kufferts bortkomst er dokumenteret, skal luftfartsselskabet da altid og under alle omstændigheder yde passageren den maksimale erstatning på 1 131 SDR, idet der er tale om det mest alvorlige af de i artikel 17, stk. 2, og artikel 22, stk. 2, i Montreal-konventionen af 28. maj 1999 omhandlede tilfælde, eller er der tale om en maksimal erstatning, som kan reguleres af retten, selv når der er tale om en kufferts bortkomst, i betragtning af de foreliggende omstændigheder, således at erstatningen på 1 131 SDR kun ydes, hvis passageren ved hjælp af ethvert retsgyldigt bevismiddel dokumenterer, at værdien af de genstande og personlige ejendele, som denne transporterede i den indcheckede bagage, samt de genstande, som denne måtte erhverve med henblik på at erstatte dette indhold, er højere end den maksimale erstatning, eller kan retten i mangel heraf også tage andre parametre i betragtning, såsom vægten af bagagen, eller spørgsmålet om, hvorvidt bagagen bortkom på ud- eller hjemrejsen, med henblik på at</p>	Transport- og Boligministeriet	Dom	09.07.20

	vurdere den ikke-økonomiske skade i forbindelse med generne ved bortkomsten af passagerens bagage?			
C-272/19	<p>Land Hessen</p> <p>1) Finder Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse, databeskyttelsesforordningen) – her databeskyttelsesforordningens artikel 15, den registreredes indsigtsret – anvendelse på et udvalg under et parlament i en delstat i en medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af henvendelser fra borgere – her udvalget for andragender ved Hessischer Landtag – og skal dette udvalg i så henseende behandles som en offentlig myndighed som omhandlet i databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 7)?</p> <p>2) Er den forelæggende ret en uafhængig og upartisk ret som omhandlet i artikel 267 TEUF sammenholdt med artikel 47, stk. 2, [i] Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder?</p>	Justitsministeriet Erhvervsministeriet	Dom	09.07.20
C-297/19	<p>Naturschutzbund Deutschland - Landesverband Schleswig-Holstein</p> <p>1. a) Omfatter begrebet »forvaltning« som omhandlet i bilag I, [tredje] afsnit, andet led, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/35/EF af 21. april 2004 om miljøansvar for så vidt angår forebyggelse og afhjælpning af miljøskader aktiviteter, som hænger uløseligt sammen med en direkte udnyttelse af jord til landbrugsformål? Såfremt spørgsmålet besvares bekræftende:</p> <p>b) Under hvilke betingelser skal en forvaltning anses for at være »sædvanlig« som fastlagt i protokoller eller måldokumenter for den pågældende naturtype som omhandlet i direktiv 2004/35?</p> <p>c) Hvilken tidsmæssig målestok gælder for spørgsmålet, om en forvaltning svarer til den forvaltning, som »hidtil« har været udført af ejere eller operatører som omhandlet i direktiv 2004/35?</p> <p>d) Er besvarelsen af spørgsmålet, om en forvaltning svarer til den forvaltning, som hidtil har været udført af ejere eller operatører som omhandlet i direktiv 2004/35, uafhængig af protokollerne eller måldokumenterne for den pågældende naturtype?</p> <p>2. Er en aktivitet, som på grundlag af en delegation ved lov udøves i offentlighedens interesse, en »erhvervmæssig aktivitet« som omhandlet i artikel 2, nr. 7), i direktiv 2004/35?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	09.07.20
C-463/19	<p>Syndicat CFTC du personnel de la Caisse primaire d'assurance maladie de la Moselle</p> <p>Skal direktiv 2006/54/EF, sammenholdt med artikel 8 og artikel 157 TEUF, de generelle EU-retlige principper om ligebehandling og om forbud mod forskelsbehandling samt artikel 20, artikel 21, stk. 1, og artikel 23 i EU's charter om grundlæggende rettigheder, fortolkes således, at direktivet fra sit saglige anvendelsesområde udelukker bestemmelserne i artikel 46 i den franske nationale kollektive overenskomst for socialsikringsinstitutionerne, som forbeholder kvindelige ansatte i de nævnte institutioner, som selv passer deres børn, ret til en orlov i tre måneder med halv løn eller en orlov i halvanden måned med fuld løn og en orlov i et år uden løn efter barselsorloven?</p>	Beskæftigelses- ministeriet	GA	09.07.20

C-526/19	Entoma Skal artikel 1, stk. 2, litra e), i forordning af 27. januar 1997 fortolkes således, at dens anvendelsesområde omfatter fødevarer bestående af hele dyr bestemt til konsum som sådan, eller finder bestemmelsen kun anvendelse på isolerede fødevaringredienser, der er fremstillet af insekter?	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	09.07.20
C-241/19	Haswani mod Rådet (appel) Påstande: —Dom af 16. januar 2019, T-477/17, ophæves i det hele. —Det fastslås, at George Haswanis navn skal slettes fra bilagene til de retsakter, der blev anfægtet for Retten. —Domstolen overtager behandlingen af sagen, og: —Afgørelse 2015/1836 og forordning 2015/1828 annulleres. —Rådet tilpligtes at betale et beløb på 100 000 EUR for den ikke-økonomiske skade, som George Haswani har lidt. —Rådet tilpligtes at bære sine egne omkostninger og betale de omkostninger, som appellantens har afholdt for såvel Retten som Domstolen.	Udenrigsministeriet	Dom	09.07.20
C-264/19	Constantin Film Verleih 1. Omfatter den adresse på producenter, fremstillere, distributører, leverandører og andre tidligere indehavere af varer eller tjenesteydelser samt på engros og detailhandelsled, der er anført i artikel 8, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/48/EF, og som de i artikel 8, stk. 1, i direktiv 2004/48/EF nævnte oplysninger i givet fald omfatter, også a) e-mailadresserne på brugerne af tjenesteydelserne og/eller a) telefonnumrene på brugerne af tjenesteydelserne og/eller c) de IP-adresser, som brugerne af tjenesteydelserne har anvendt til at uploade de rettighedskrænkende filer samt det nøjagtige tidspunkt for denne uploading? 2. Såfremt spørgsmål 1, litra c), besvares bekræftende: Omfatter de oplysninger, der skal gives i henhold til artikel 8, stk. 2, litra a), i direktiv 2004/48/EF, også den IP-adresse, som brugeren, der forudgående har krænket rettigheder ved at uploade filer, senest har anvendt til at få adgang til sin Google-/YouTube-brugerkonto, samt det nøjagtige tidspunkt for adgangen, uanset om der ved denne seneste adgang blev begået rettighedskrænkelser?	Kulturministeriet	Dom	09.07.20
C-391/19	Unipack Foreligger der ekstraordinære omstændigheder som omhandlet i den delegerede forordnings artikel 172, stk. 2, som kan danne grundlag for at udstede en bevilling med tilbagevirkende kraft efter EU-toldkodeksens artikel 211, stk. 2, til at anvende toldproceduren for særlige anvendelsesformål i henhold til EU-toldkodeksens artikel 254 vedrørende en import af varer, som er gennemført før datoen for antagelsen af anmodningen om bevilling og efter ophøret af BTO-afgørelsens gyldighed til fordel for indehaveren af proceduren for disse varer på grund af ændring af den kombinerede nomenklatur, når der i perioden (på ca. ti måneder) mellem ophøret af BTO-afgørelsen gyldighed og den import, for hvilken der begæres anvendelse af proceduren for særlige anvendelsesformål, blev gennemført nogle (ni) importører af varer, uden at toldmyndighederne korrigerede den angivne KN-kode, og varerne blev anvendt til et formål, som er fritaget for antidumpingtold?	Toldstyrelsen	Dom	09.07.20
C-543/19	Jebsen & Jessen 1) Er det i henhold til artikel 2, stk. 1, i gennemførelsesforordning (EU) 2015/82 under de betingelser, der foreligger i tvisten i hovedsagen, til hinder for en fritagelse	Toldstyrelsen	GA	09.07.20

	<p>for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1, at en tilsagnsfaktura efter denne forordnings artikel 2, stk. 1, litra b), ikke anfører Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU)2015/87, som er nævnt i punkt 9 i bilaget til denne forordning, men Kommissionens afgørelse 2008/899/EF?</p> <p>2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Kan en tilsagnsfaktura, der opfylder betingelserne i bilaget til gennemførelsesforordning (EU) 2015/82, fremlægges inden for rammerne af en sag om tilbagebetaling af antidumpingtold for at opnå fritagelse i henhold til artikel 2, stk. 1, for den antidumpingtold, der er indført ved denne forordnings artikel 1?</p>			
C-517/17	<p>Addis m.fl.</p> <p>1) Er EU-retten til hinder for, at en medlemsstat (her Tyskland) i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32 henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF afviser en ansøgning om international beskyttelse, fordi ansøgeren er blevet tildelt flygtningestatus i en anden medlemsstat, såfremt udformningen af den internationale beskyttelse, navnlig levevilkårene for anerkendte flygtninge i den anden medlemsstat (her Italien), der allerede har givet ansøgeren international beskyttelse, ikke opfylder kravene i artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, uden at chartrets artikel 4 eller EMRK's artikel 3 allerede af den grund krænktes? 2) Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Gælder dette også, såfremt anerkendte flygtninge i den medlemsstat, der har anerkendt dem som flygtninge (her Italien), a) ikke, eller i sammenligning med andre medlemsstater kun i stærkt begrænset omfang, modtager eksistenssikrende ydelser, men for så vidt ikke behandles anderledes end denne medlemsstats egne statsborgere? b) ganske vist er berettigede efter artikel 20 ff. i direktiv 2011/95/EU, men kun med vanskelighed har adgang til de hermed forbundne ydelser eller råder over sådanne familiemæssige netværk eller netværk med private organisationer, der erstatter eller supplerer statslige ydelser? 3) Er artikel 14, stk. 1, i direktiv 2013/32/EU henholdsvis den foregående ordning i artikel 12, stk. 1, første punktum, i direktiv 2005/85/EF til hinder for anvendelse af en national bestemmelse, hvorefter en manglende personlig samtale med ansøgeren i forbindelse med asylmyndighedens afslag på en asylansøgning i henhold til hjemmelen i artikel 33, stk. 2, litra a), i direktiv 2013/32, henholdsvis den foregående ordning i artikel 25, stk. 2, litra a), i direktiv 2005/85/EF, ikke fører til ophævelse af dette afslag på grund af den manglende høring, såfremt ansøgeren ved en anfægtelse for domstolene har lejlighed til at gøre alle omstændigheder, der taler mod et afslag, gældende, og ansøgningen heller ikke under hensyntagen til disse omstændigheder kan afgøres anderledes i materiel henseende?</p>	Udenrigsministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet	Dom	16.07.20
C-311/18	<p>Facebook Ireland & Schrems</p> <p>Sagen vedrører: 1. Under omstændigheder, hvor et privat selskab videregiver personoplysninger fra en medlemsstat i Den Europæiske Union (EU) til et privat selskab i et tredjeland med et forretningsmæssigt formål i medfør af afgørelse 2010/87/EU, som ændret ved Kommissionens afgørelse 2016/2297 (herefter »SKB-afgørelsen«), og hvor personoplysningerne kan undergå yderligere behandling i dette tredjeland af myndighederne af hensyn til den nationale</p>	Udenrigsministeriet Justitsministeriet Erhvervsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet Nævnenes Hus	Dom	16.07.20

<p>sikkerhed, men også med henblik på retshåndhævelse og tredjelandets håndtering af udenrigsanliggender, finder EU-retten (herunder Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (herefter »chartret«)) da anvendelse på videregivelsen af oplysninger uanset bestemmelserne i artikel 4, stk. 2, TEU om national sikkerhed og bestemmelserne i artikel 3, stk. 2, første led, i direktiv 95/46/EF (herefter »direktivet«) om offentlig sikkerhed, forsvar og statens sikkerhed? 2. 1) Ved afgørelsen af, om der er tale om krænkelse af en privatpersons rettigheder ved videregivelsen af oplysninger fra EU til et tredjeland i henhold til SKB-afgørelsen, hvor oplysningerne kan undergå yderligere behandling af hensyn til den nationale sikkerhed, er det relevante sammenligningsgrundlag med henblik på direktivet da: a) chartret, TEU, TEUF, direktivet, EMRK (eller andre EU-retlige bestemmelser) eller b) en eller flere medlemsstaters nationale ret? 2) Hvis det relevante sammenligningsgrundlag er b), skal praksis i sammenhæng med den nationale sikkerhed i en eller flere medlemsstater da også medtages i sammenligningsgrundlaget? 3. Ved bedømmelsen af, om et tredjeland sikrer det i EU-retten krævede beskyttelsesniveau for personoplysninger, der videregives til det pågældende land som omhandlet i direktivets artikel 26, bør beskyttelsesniveauet i tredjelandet da bedømmes under henvisning til: a) de gældende regler i tredjelandet, der følger af dets nationale ret eller internationale forpligtelser, og praksis, der skal sikre overholdelsen af disse regler, herunder faglige regler og sikkerhedsforanstaltninger, som overholdes i tredjelandet, eller b) de regler, der er henvist til under a), sammen med administrativ praksis, regulerings- og overholdelsespraksis samt de politiske garantier, procedurer, protokoller, tilsynsmekanismer og udenretslige midler, der findes i tredjelandet? 4. Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret [præmis 152-263 i High Courts dom af 10.3.2017, http://www.courts.ie/Judgments.nsf/768d83be24938e1180256ef30048ca51/8131a5dde8baf9ff802581b70035c4ff?OpenDocument], krænker det da privatpersoners rettigheder i henhold til chartrets artikel 7 og/eller 8, hvis personoplysninger videregives fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen? 5. Henset til de kendsgerninger, som High Court fastslog vedrørende amerikansk ret, hvis personoplysninger overføres fra EU til USA i henhold til SKB-afgørelsen: a) overholder beskyttelsesniveauet i USA da kerneindholdet af en privatpersons ret til et retsmiddel i tilfælde af krænkelse af hans eller hendes rettigheder vedrørende personoplysninger, der garanteres ved chartrets artikel 47? Hvis svaret på a) er bekræftende, b) er de begrænsninger, som amerikansk ret pålægger en privatpersons adgang til et retsmiddel i sammenhæng med USA's nationale sikkerhed, da forholdsmæssige i den i chartrets artikel 52 omhandlede betydning og går ikke videre end det, der er nødvendigt i et demokratisk samfund af hensyn til den nationale sikkerhed? 6. 1) Hvilket beskyttelsesniveau kræves der for personoplysninger, som videregives til et tredjeland i medfør af standardkontraktbestemmelser vedtaget i overensstemmelse med Kommissionens afgørelse i henhold til artikel 26, stk. 4, i lyset af direktivets bestemmelser, navnlig artikel 25 og 26 forstået i lyset af chartret?</p>			
---	--	--	--

	[...]			
C-485/18	<p>Groupe Lactalis</p> <p>- Skal artikel 26 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1169/2011 af 25. oktober 2011, der bl.a. bestemmer, at Kommissionen aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet vedrørende obligatorisk angivelse af oprindelsesland eller herkomststed for så vidt angår mælk og mælk anvendt som ingrediens i mejeriprodukter, anses for specifikt at have harmoniseret dette spørgsmål som omhandlet i forordningens artikel 38, stk. 1, og er den til hinder for medlemsstaternes beføjelse til at vedtage foranstaltninger indeholdende krav om supplerende obligatoriske oplysninger på grundlag af denne forordnings artikel 39?</p> <p>- I tilfælde af, at de nationale foranstaltninger er begrundet i hensynet til beskyttelse af forbrugerne i henhold til artikel 39, stk. 1, skal de to kriterier, der er fastsat i denne artikels stk. 2, og som vedrører dels kravet om en dokumenteret forbindelse mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst, dels dokumentation for, at de fleste forbrugere tillægger en sådan oplysning stor værdi, da sammenholdes, og forholder det sig navnlig således, at vurderingen af, om forbindelsen er dokumenteret, kan baseres på rent subjektive forhold vedrørende den værdi, som de fleste forbrugere knytter til forbindelsen mellem en fødevars kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst?</p> <p>- For så vidt som fødevarens kvaliteter synes at kunne udstrækkes til samtlige de forhold, der bidrager til fødevarens kvalitet, skal der da tages hensyn til de omstændigheder, der vedrører fødevarens modstandsdygtighed over for transport og risikoen for forringelse af fødevarer under transporten, når det skal vurderes, om der foreligger en dokumenteret forbindelse mellem visse af fødevarens kvaliteter og dens oprindelse eller herkomst i forbindelse med anvendelsen af artikel 39, stk. 2?</p> <p>- Forudsætter vurderingen af de betingelser, der er fastsat i artikel 39, at en fødevars kvaliteter skal anses for at være særegne på grund af dens oprindelse eller herkomst eller for at være garanteret som følge af denne oprindelse eller denne herkomst, og kan angivelsen af oprindelse eller herkomst i sidstnævnte tilfælde, uanset harmoniseringen af de sundheds- og miljønormer, der gælder inden for Den Europæiske Union, angives mere præcist end en angivelse i form af »EU« eller »uden for EU«?</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.07.20
C-610/18	<p>AFMB e.a.</p> <p>1A. Skal artikel 14, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 fortolkes således, at internationale lastbilchauffører under omstændigheder som i hovedsagerne må anses for at have lønnet beskæftigelse som medlemmer af det kørende personale hos:</p> <p>a. den transportvirksomhed, som har hvervet chaufførerne, og for hvilken disse i et ubegrænset tidsrum fuldstændigt skal stå til faktisk rådighed, som udøver den faktiske ledelsesbeføjelse over chaufførerne, og som faktisk bærer lønomkostningerne, eller</p> <p>b. den virksomhed, som har indgået en formelig arbejdsaftale med chaufførerne, og som ifølge aftale med den i punkt a. nævnte transportvirksomhed udbetalte løn til chaufførerne og betalte bidrag heraf i den medlemsstat, hvor denne virksomhed har hjemsted, og ikke i den medlemsstat, hvor den i punkt a. nævnte transportvirksomhed har hjemsted;</p>	Transport- og Boligministeriet Udlændinge- og Integrationsministeriet Beskæftigelsesministeriet	Dom	16.07.20

	<p>c. såvel den i punkt a. nævnte virksomhed som den i punkt b. nævnte virksomhed? 1B. Skal artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 883/2004 fortolkes således, at under omstændigheder som i hovedsagerne er arbejdsgiveren for chaufførerne med lønnet beskæftigelse: a. den transportvirksomhed, som har hvervet chaufførerne, og for hvilken disse i et ubegrænset tidsrum fuldstændigt skal stå til faktisk rådighed, som udover den faktiske ledelsesbeføjelse over chaufførerne, og som faktisk bærer lønomkostningerne, eller b. den virksomhed, som har indgået en formelig arbejdsaftale med chaufførerne, og som ifølge aftale med den i punkt a. nævnte transportvirksomhed udbetalte løn til chaufførerne og betalte bidrag heraf i den medlemsstat, hvor denne virksomhed har hjemsted og ikke i den medlemsstat, hvor den i punkt a. nævnte transportvirksomhed har hjemsted;</p> <p>c. såvel den i punkt a. nævnte virksomhed som den i punkt b. nævnte virksomhed?</p> <p>2. Såfremt den i spørgsmål 1A, litra b), og i spørgsmål 1B, litra b), omhandlede virksomhed under omstændigheder som i hovedsagerne må betragtes som arbejdsgiver: Gælder de særlige betingelser, hvorunder arbejdsgivere som vikarbureauer eller andre formidlere af midlertidigt arbejde kan påberåbe sig de i artikel 14, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 og i artikel 12 i forordning (EF) nr. 883/2004 indeholdte undtagelser fra beskæftigelseslandsprincippet, i hovedsagerne også helt eller delvis analogt for anvendelsen af artikel 14, stk. 2, litra a), i forordning (EØF) nr. 1408/71 og artikel 13, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 883/2004?</p> <p>3. Såfremt den i spørgsmål 1A, litra b), og i spørgsmål 1B, litra b), omhandlede virksomhed under omstændigheder som i hovedsagerne må betragtes som arbejdsgiver, og spørgsmål 2 besvares benægtende: Udgør de i denne anmodning gengivne faktiske omstændigheder og forhold en situation, der må fortolkes som misbrug af EU-retten og/eller misbrug af EFTAretten? I bekræftende fald, hvad er virkningen heraf?</p>			
<p>De forenede sager C-682/18 og C-683/18</p>	<p>YouTube m.fl.</p> <p>1. a) Foretager en operatør af en shared hosting tjeneste, gennem hvilken brugere stiller filer med ophavsretligt beskyttet indhold til rådighed for almenheden uden rettighedshavernes samtykke, en overførselshandling som omhandlet i artikel 3, stk. 1, i direktiv 2001/29/EF, når</p> <ul style="list-style-type: none"> – uploadingen foregår automatisk og uden at operatøren ser eller kontrollerer den, – operatøren i brugsbetingelserne henviser til, at der ikke må lægges indhold ind, der krænker ophavsretten, – driften af tjenesten giver operatøren indtægter, – tjenesten anvendes til lovligt brug, men operatøren har kendskab til, at også en betydelig mængde ophavsretskrænkende indhold, er tilgængelig (over 9 500 værker), – operatøren ikke leverer nogen indholdsfortegnelse og ingen søgefunktion, men de ubegrænsede download-links, som operatøren stiller til rådighed, af tredjemænd lægges ind i linksamlinger på internettet, som indeholder oplysninger om filernes indhold og gør det muligt at søge efter bestemte indhold, – operatøren ved udformningen af det vederlag for downloading, som han betaler afhængigt af efterspørgslen, skaber et incitament til at uploade ophavsretligt beskyttet 	<p>Kulturministeriet Patent- og Varemærkestyrelsen Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen Forbrugerombudsmanden</p>	<p>GA</p>	<p>16.07.20</p>

	<p>indhold, som brugere ellers kun kan få adgang til mod betaling og</p> <p>– indrømmelsen af muligheden for at uploade filer anonymt øger sandsynligheden for, at brugere ikke bliver stillet til regnskab for krænkelse af ophavsretten?</p> <p>b) Ændrer denne vurdering sig, hvis der via shared hosting tjenesten gives adgang til materiale, der krænker ophavsretten, i et omfang svarende til 90-96% af den samlede anvendelse?</p> <p>2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Falder den aktivitet, som operatøren af en shared hosting tjeneste udøver, under de i det første spørgsmål beskrevne omstændigheder ind under anvendelsesområdet for artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF?</p> <p>3. Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal det konkrete kendskab til den ulovlige aktivitet eller information og kendskabet til forhold eller omstændigheder, hvoraf den ulovlige aktivitet eller information fremgår, i henhold til artikel 14, stk. 1, i direktiv 2000/31/EF vedrøre specifikke ulovlige aktiviteter eller informationer?</p>			
C-761/18 P	<p>Leino-Sandberg mod Parlamentet (appel)</p> <p>Påstande: — Rettens kendelse af 20. september 2018 i sag T-421/17 ophæves.</p> <p>— Domstolen gør brug af sin beføjelse i henhold til artikel 61, stk. 1, andet punktum, i statuten for Domstolen til selv at træffe endelig afgørelse i sagen.</p> <p>— Europa-Parlamentet tilpligtes at betale sagsomkostningerne, herunder de af eventuelle intervenierende parter afholdte sagsomkostninger</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.07.20
C-97/19	<p>Pfeifer & Langen</p> <p>Skal artikel 78, stk. 3, i Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12. oktober 1992 om indførelse af en EF-toldkodeks fortolkes således, at en toldangivelse i et tilfælde som det i hovedsagen omhandlede i henhold hertil skal verificeres og berigtiges på en sådan måde, at oplysningerne om klarereren erstattes af angivelsen af den person, til hvem der er blevet udstedt en importlicens for den indførte vare, og denne person repræsenteres af den person, der var angivet som klarerere i toldangivelsen, og som har fremlagt en fuldmagt fra indehaveren af importlicensen for toldstedet?</p>	Toldstyrelsen	Dom	16.07.20
C-129/19	<p>Presidenza del Consiglio dei Ministri</p> <p>a) Pålægger [EU]-retten – i relation til forsinket (og/eller ufuldstændig) gennemførelse af Rådets direktiv 2004/80/EF af 29. april 2004 »om erstatning til ofre for forbrydelser«, der ikke er self-executing, i den nationale retsorden, og navnlig hvad angår pligten i medfør af direktivet til at indføre en ordning for erstatning til ofre for voldsforbrydelser, hvorefter medlemsstaten i kraft af principperne i Domstolens praksis (bl.a. [dom af 9.11.1995, C-479/93,] Francovich, og [af 5.3.1996, C-49/93,] Brasserie du Pêcheur og Factortame III) kan ifalde erstatningsansvar over for personer i grænseoverskridende situationer, der udgør direktivets personelle anvendelsesområde – at fastsætte et lignende ansvar hos medlemsstaten over for personer i rent interne situationer (der således er bosat i den pågældende medlemsstat), der ikke ville være blevet direkte modtagere af fordelene ved direktivets gennemførelse, men som – med henblik på at undgå en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet/princippet om forbud mod forskelsbehandling i [EU]-retten – burde og kunne have draget fordel af en udvidelse af direktivets effektive</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	Dom	16.07.20

	<p>virkning (dvs. den nævnte erstatningsordning), såfremt direktivet var blevet rettidigt og fuldstændigt gennemført?</p> <p>– Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende:</p> <p>b) Kan erstatningen til ofre for forsætlige voldsforbrydelser (og navnlig seksuelle overgreb som omhandlet i artikel 609a i codice penale (den italienske straffelov)) i henhold til indenrigsministerens dekret af 31. august 2017 (vedtaget i medfør af artikel 11, stk. 3, i legge 7 luglio 2016, n. 122, Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione europea – Legge europea 2015-2016 (lov nr. 122 af 7.7.2016, bestemmelser truffet til gennemførelse af forpligtelser som følge af Italiens medlemskab af Den Europæiske Union – lov om gennemførelse af EU-retlige bestemmelser 2015-2016)), som ændret (ved artikel 6 i lov nr. 167 af 20.11.2017 og artikel 1, stk. 593-596, i lov nr. 145 af 30.12.2018), med et fast beløb på 4 800 EUR anses for at være »en rimelig og passende erstatning til ofre« til gennemførelse af artikel 12, stk. 2, i direktiv 2004/80?</p>			
C-147/19	<p>Atresmedia Corporación de Medios de Comunicación</p> <p>1. Omfatter begrebet »reproduktion af et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed«, som omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 92/100 og direktiv 2006/115 en reproduktion af et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed, i en audiovisuel optagelse, som indeholder en optagelse af et audiovisuelt værk?</p> <p>2. Såfremt det foregående spørgsmål besvares bekræftende, er et selskab, der udøver tv-radiospredningsvirksomhed – og som i forbindelse med enhver overføring til almenheden anvender en audiovisuel optagelse, der indeholder en optagelse af et kinematografisk eller andet audiovisuelt værk, hvor et fonogram, der er udgivet i kommercielt øjemed, er blevet reproduceret – da forpligtet til at betale et rimeligt, samlet vederlag i henhold til artikel 8, stk. 2, i de nævnte direktiver?</p>	Kulturministeriet	GA	16.07.20
C-193/19	<p>Migrationsverket</p> <p>1. Er bestemmelserne i Schengenkonventionen, herunder navnlig bestemmelserne om systematiske søgninger i SIS og Schengengrænsekodeksen, herunder navnlig det krav om besiddelse af et gyldigt pas, som findes deri, til hinder for meddelelse af opholdstilladelse på grundlag af ansøgninger indgivet i Sverige, som ikke er støttet på behovet for beskyttelse eller humanitært grundlag, når identiteten ikke er fastlagt?</p> <p>2. I bekræftende fald kan der fastsættes undtagelser til fastlæggelsen af identitet i national lov og i praksis?</p> <p>3. Såfremt spørgsmål 2 besvares benægtende, hvilke undtagelser, om nogen, er mulige i henhold til EU-retten?</p>	Udlændinge- og Integrationsministeriet	GA	16.07.20
C-352/19 P	<p>Région de Bruxelles-Capitale mod Kommissionen (appel)</p> <p>Påstande: —Kendelsen af 28. februar 2019 (T-178/18) ophæves.</p> <p>—Der træffes afgørelse om formaliteten i det annullationssøgsmål, som Région de Bruxelles-Capitale har anlagt til prøvelse af Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) 2017/2324 af 12. december 2017 om fornyelse af godkendelsen af aktivstoffet glyphosat, jf. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1107/2009 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler, og om ændring af bilaget til Kommissionens gennemførelsesforordning (EU) nr. 540/2011; i øvrigt hjemvises sagen til Retten.</p> <p>—Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne i begge instanser.</p>	Miljø- og Fødevareministeriet	GA	16.07.20

C-372/19	SABAM Skal artikel 102 TEUF, eventuelt sammenholdt med artikel 16 i direktiv 2014/26/EU om kollektiv forvaltning af ophavsret og beslægtede rettigheder samt multiterritoriale licenser for rettigheder til musikværker med henblik på onlineanvendelse i det indre marked fortolkes således, at der er tale om misbrug af en dominerende stilling, hvis et selskab, der forvalter ophavsrettigheder, og som i en medlemsstat har et faktisk monopol, over for arrangører af musikeventer anvender en model for vederlag for retten til overføring af musikværker til almenheden, der blandt andet er baseret på omsætningen, 1. og som bygger på en fast tarif med trin i stedet for en tarif, der (ved hjælp af tidssvarende tekniske hjælpemidler) tager hensyn til den præcise andel af musik fra forvaltningsselskabets repertoire, der afspilles under eventet, 2. og som lader licensvederlagene afhænge af eksterne faktorer såsom blandt andet prisen for adgang, prisen på mad og drikkevarer, budgettet til kunstnerne for deres optræden og budgettet til andre elementer, såsom dekorationer?	Kulturministeriet	GA	16.07.20
C-496/19	Antonio Capaldo Er en fysisk kontrol af varer, som er gennemført i forbindelse med deres indførsel, til hinder for, at der indledes en procedure for revision af toldafgørelser i henhold til artikel 78 i forordning (EØF) nr. 2913/92 om indførelse af en EF-toldkodeks?	Toldstyrelsen	Dom	16.07.20
C-584/19	Staatsanwaltschaft Wien Skal begreberne »judiciel myndighed« som omhandlet i artikel 1, stk. 1, i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2014/41/EU af 3. april 2014 om den europæiske efterforskningskendelse i straffesager og »offentlig anklager« som omhandlet i artikel 2, litra c), nr. i), i det nævnte direktiv forstås således, at også de anklagemyndigheder i en medlemsstat, som i forbindelse med vedtagelsen af en afgørelse om udstedelse af en europæisk efterforskningskendelse udsættes for risikoen for direkte eller indirekte at blive underlagt individuel styring eller instruktion fra den udøvende magt, såsom fra Justizsenators in Hamburg (Hamburgs justitsminister), er omfattet heraf.	Justitsministeriet	GA	16.07.20
C-619/19	Land Baden-Württemberg 1. Skal artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger og om ophævelse af Rådets direktiv 90/313/EØF fortolkes således, at begrebet »interne meddelelser« omfatter alle meddelelser, som ikke bevæger sig uden for en oplysningspligtig myndigheds indre sfære? 2. Gælder beskyttelsen af »interne meddelelser« i medfør af artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/4 uden en tidsmæssig begrænsning? 3. Såfremt det andet spørgsmål besvares benægtende: Gælder beskyttelsen af »interne meddelelser« i medfør af artikel 4, stk. 1, første afsnit, litra e), i direktiv 2003/4 kun, indtil den oplysningspligtige myndighed har truffet en afgørelse eller har tilendebragt en anden administrativ behandling?	Klima-, Energi- og Forsyningsministeriet Miljø- og Fødevarerministeriet	GA	16.07.20
C-656/19	Bakati Plus 1) Er en medlemsstats praksis, hvorefter begrebet »personlig bagage«, som er fastlagt som en begrebsmæssig bestanddel af levering af varer til udenlandske rejsende, som er fritaget for merværdiafgift, sidestilles med begrebet personlige ejendele, som anvendes i Konventionen om toldlettelser for turisttrafik,	Toldstyrelsen	GA	16.07.20

	<p>undertegnet i New York den 4. juni 1954 og tillægsprotokollen hertil, og med begrebet »bagage« som defineret i artikel 1, nr. 5), i Kommissionens delegerede forordning (EU) 2015/2446 til supplerung af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 952/2013 med nærmere regler angående visse bestemmelser i EU-toldkodeksen, forenelig med artikel 147 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (herefter »momsdirektivet«)?</p> <p>2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, hvordan skal begrebet »personlig bagage« i momsdirektivets artikel 147 da defineres i betragtning af, at dette direktiv ikke definerer det? Er den nationale praksis, hvorefter en medlemsstats afgiftsmyndigheder udelukkende tager »den almindelige betydning af ordene« i betragtning, forenelig med EU-retens bestemmelser?</p> <p>3) Skal momsdirektivets artikel 146 og 147 fortolkes således, at det, når en afgiftspligtig person ikke har ret til fritagelse for levering af varer til udenlandske rejsende i henhold til dette direktivs artikel 147, skal undersøges, om fritagelsen for levering af varer med henblik på udførsel i henhold til samme direktivs artikel 146 eventuelt finder anvendelse, selv nårde toldformaliteter, der er fastlagt i EU-toldkodeksen og i den delegerede retsakt, ikke er blevet udført?</p> <p>4) Hvis det foregående præjudicielle spørgsmål besvares således, at transaktionen, når fritagelsen for udenlandske rejsende ikke finder anvendelse, kan være omfattet af en momsfrigørelse i forbindelse med udførsel, kan en juridisk transaktion da kvalificeres som en momsfrigørelse af varer med henblik på udførsel i modstrid med den hensigt, som kunden udtrykkeligt gav udtryk for, da denne afgav sin bestilling.</p> <p>5) Såfremt det tredje og det fjerde præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende, er en medlemsstats praksis, hvorefter afgiftsmyndigheden afviser at tilbagebetale en afgift, der fejlagtigt er blevet angivet og betalt for levering af varer til udenlandske rejsende, uden at kvalificere disse transaktioner som levering af varer med henblik på udførsel og uden at foretage den nødvendige korrektion, selv om det er ubestrideligt, at varerne forlod Ungarn som rejsendes bagage, i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor udstederen af fakturaerne ved leveringen af varerne vidste, at disse varer var blevet købt med henblik på videresalg, men at den udenlandske køber ikke desto mindre ønskede at føre dem ud af området under ordningen for udenlandske rejsende, og udstederen af fakturaerne dermed handlede i ond tro, idet den pågældende udleverede formularen til ansøgning om tilbagebetaling af den for denne ordning fastsatte afgift og tilbagebetale den opkrævede afgift i overensstemmelse med en fritagelse for udenlandske rejsende, forenelig med momsdirektivets artikel 146 og 147 og med det EU-retlige princip om afgiftsneutralitet og det EU-retlige proportionalitetsprincip?</p>			
C-686/19	<p>Soho Group</p> <p>1) Er begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkredit« som defineret i artikel 3, litra g), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, et selvstændigt EU-retligt begreb?</p>	Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen	Dom	16.07.20

	<p>2) Er omkostningerne i forbindelse med forlængelse af kreditten omfattet af begrebet »samlede omkostninger i forbindelse med forbrugerkreditten«, således som dette begreb er defineret i artikel 3, litra g), i Europa- Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, i et tilfælde som det foreliggende, såfremt vilkårene vedrørende forlængelse af kreditten udgør en del af de vilkår og betingelser for kreditaftalen, som aftales mellem låntageren og långiveren?</p>			
--	--	--	--	--